

РЕШЕНИЕ

№ 216

гр. Пловдив, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20225330205170 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 652510-F523205/04.08.2022 г.
на заместник директор на ТД на НАП Пловдив, с което на С. П. М. от ***, ЕГН
*****, в качеството му на *** на Арт пейнт ЕООД на основание чл. 74, ал.1,
предл.първо от Закона за счетоводството е наложено административно наказание глоба
в размер на 200 лева за нарушение по чл.38, ал.1, т.1, вр. чл.16, ал.1, т.4 от Закона за
счетоводството.

С жалбата и в съдебно заседание се прави искане за отмяна на издаденото НП
поради силно затруднена дейност и маловажност на случая. Жалбоподателят се явява в
съдебно заседание лично.

Въззиваемата страна ТД на НАП Пловдив моли съда да се потвърди НП като
правилно и законосъобразно. Приема, че нарушението е доказано. Претендира
разноски.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и изхожда от лицето, което е санкционирано, поради
което се явява допустима.

От фактическа страна съдът установи следното:

Свидетелката Ц. К. - служител на ТД на НАП гр. Пловдив, след като получила
списък на фирмите, които не са подали ГФО за финансовата 2018 г. установила, че С.
М., в качеството му на *** на Арт Пейнт ЕООД не е изпълнил задължението си за
подаване на Годишен финансов отчет до края на месец юни 2019 г. Нарушението било
извършено на 02.07.2019 г., след която дата бил изтекъл срока за подаване на годишни
финансови тгй като 30.06.2019 г. е бил почивен ден. Нарушението било установено на
21.08.2019 г., когато ТД на НАП била уведомена от АВ в отговор на писмо от ТД на
НАП Пловдив. Дружеството извършвало дейност през финансовата 2018 г.

Свид. К. изпратила на нарушителя писмена покана № 94-00-1260-
2849/17.02.2021 г. за съставяне и връчване на АУАН на известния адрес, но обратната

разписка за същата се върнала след съставяне на АУАН, като непотърсена. На 07.11.2019 г. на жалбоподателя бил съставен акт за извършеното нарушение № F523205 от същата дата на основание чл. 40, ал.2 от ЗАНН, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 16, ал. 1 т. 4 от ЗСч. Актът бил съставен в отсъствието на нарушителя.

След направени опити за връчване на АУАН с изпратена покана № 70-00-14103-686/18.11.2019 г. на адрес в **** и било извършено посещение на адреса на М., където било търсено дружеството, но същият отново не бил открит, за което бил съставен протокол № 160007260/13.02.2020 г. Във връзка с гореизложеното административнонаказателното производство било спряно на 03.04.2020 г. Същото било възобновено с връчването на АУАН на пълномощник на С. М. на 18.07.2022 г.

За извършеното нарушение било издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 200 лв. за същото нарушение на основание 74, ал. 1, пр. 1 от ЗСч.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелката Ц. К. - актосъставител, както и от приложените към административнонаказателната преписка и делото писмени доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал, включително АУАН, ведно с допълнение, Покана за съставяне на АУАН, обратни разписки, протокол за извършено посещение на адрес, справка за актуално състояние на „Арт Пейнт“ ЕООД, справка за обороти на дружеството, Пълномощно от С. М. в полза на Й. Й. доклад от Ш. Н., разпореждания за спиране на административнонаказателно производство, оправомощителна заповед № ЗМФ-644/28.08.2020 г. на ЦУ на НАП.

Разпитана в съдебно заседание свидетелката потвърждава авторството на АУАН и разяснява констатациите в него, като посочва че е установила оборот на дружеството през 2018 г. Показанията □ съдът намира за обективни, логични, непротиворечиви и в съответствие с отразеното в АУАН и приетите по делото писмени доказателства, поради което им дава вяра.

От правна страна съдът намира следното:

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че правилно, както съставителят на акта, така и наказващият орган, са квалифицирали поведението на дружеството жалбоподател като нарушение на посочената разпоредба на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 16, ал. 1 т. 4 от ЗСч.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч предприятията - всички търговци по смисъла на Търговския закон, публикуват годишния финансов отчет чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година, който се е паднал почивен ден и поради това срокът е изтекъл на 01.07.2019 г.

Нарушението било установено на 21.08.2019 г., когато ТД на НАП била уведомена от АВ. Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч Ръководителят на предприятието, в настоящият случай при еднолично дружество с ограничена отговорност това безспорно се явява неговият *** – С. М., отговарял за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по закона.

От обективна страна жалбоподателят е пропуснал срока за подаване на ГФО, за 2018 г. Нарушението е формално и със самия факт на изтичане на срока за подаване на ГФО без задълженото лице да е осъществило дължимото поведение, нарушението е довършено. Нарушението се явява продължено и се осъществява чрез бездействие на задълженото лице. Същото е извършено виновно, доколкото като *** на дружеството нарушителя е знаел за задължението си за публикуване на финансов отчет, но не го е изпълнил.

По наказанието:

Правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл. 74 ал. 1, от ЗС, която предвижда, че който е задължен и

не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38 от ЗСч, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв. Настоящият случай касае именно неизпълнено задължение за публикуване на ГФО.

Съдът намира, че правилно административнонаказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл. 27 от ЗАНН, основният сред които е тежестта на нарушението, като е наложил глоба в нейния минимален размер от 200 лв.

Определеното спрямо жалбоподателя наказание в НП отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН, като не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, т.е. не е налице „маловажен случай“ на административно нарушение, тъй като случаят не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи.

Относно приложението на процесуалните правила:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които е извършено. Актът е съставен от компетентно лице (т. 7 от приложената оправомощителна заповед) и в същия е дадена правна квалификация на установеното нарушение.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност (т. 2 от оправомощителната заповед), в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Нарушението е описано надлежно в НП от фактическа страна, като административнонаказващият орган е посочил ясно и подробно в обстоятелствената част всичките му индивидуализиращи белези (време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено). Не е засегнато правото на защита на нарушителя и последният е имал пълната възможност да разбере за какво точно е ангажирана отговорността му – за нарушаване на правилата за подаването на ГФО в законоустановения срок.

Съдът намира, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при реализиране на административнонаказателната отговорност на лицето, а именно атакуваното наказателно постановление е било издадено извън шестмесечния давностен срок на чл. 34, ал 3 от ЗАНН. Видно от АУАН № F523205, същият е издаден на 07.11.2019 г., а Наказателното постановление на 04.08.2022 г. За да достигне до този извод настоящия състав на съда е направил преценка за незаконосъобразност на процедурата по спиране на административнонаказателното производство, базирана на следното:

Съгласно чл. 43 ал. 6 ЗАНН, когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен, това се отбелязва в акта и производството се спира. При липса на дефинирано понятие за "щателно издирване", и след като текста на чл.43 ал.6 ЗАНН не е променен в тази си част, следва да бъде търсено значението на думата самостоятелно /подробен, цял, пълен/ и в контекста на процедурата по ЗАНН. Спиране на производството е допустимо когато са извършени всички възможни действия по издирване на нарушителя и са налице еднозначни данни, че въпреки положени необходими за целта усилия, същият не е намерен. Предвид данните по делото - изпращане на покана с изх. № 70-00-14103-686 от 18.11.2019 г., е върната в цялост с отбелязване непотърсена на 12.12.2019 г. Останалите покани, съдът не кредитира тъй като същите или са за съставяне на АУАН, тъй като са изпратени преди неговото

съставяне или са за връчване на АУАН, но след като административнонаказателното производство вече е било спряно.

На 13.02.2020 г. органи на ТД на НАП са посетили известния адрес на нарушителя – **** един единствен път и видно от отбелязването в протокола, са търсили дружество. Съдът установи, че на органите на ТД на НАП Пловдив е бил известен и друг адрес от направената от тях справка за финансови отчети, а именно ****, който нито е бил посещаван, нито са изпращани покани за връчване на АУАН.

Във връзка с горепосоченото не би могло да се приеме, че конкретното производство е било надлежно спряно по реда на чл. 43 ал.6 ЗАНН. Отсъства друга информация за търсене на лицето за съставяне на АУАН. Посещението на адрес е едно - от 13.02.2020 г. - за връчване на АУАН. По отношение на обратната разписка – причината за невръчването остава неясна, тъй като е отбелязано непотърсена, като не става ясно от кого и как.

За да бъде приложеният способ валиден /изпращане на поканата с известие за доставяне/, тоест - за да породи правни последици, е необходимо връчването чрез него да е в съответствие с правилата, установени за извършване на пощенската услуга - по смисъла на чл. 34 ал. 1 т. 1 от Закона за пощенските услуги /ЗПУ/. Съгласно чл. 21 ал. 1 ЗПУ пощенските оператори, при осъществяване на дейността, задължително прилагат общи условия на договора с потребителите, по които становище е дала Комисията за защита на потребителите и които са съгласувани с Комисията за регулиране на съобщенията. В тези общи условия, с оглед на чл. 21 ал. 2 ЗПУ, са регламентирани срока и условията за доставяне на пощенските пратки. Според Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от "Български пощи" ЕАД / и от другите пощенски оператори вр. с чл.3 ал.1 т.4 ЗПУ/, достъпни на адрес: <https://www.bgpost.bg/bg/190> - т. 44, б. "а", препоръчаните пощенски пратки, каквато е поканата за съставяне на АУАН, се доставят лично на получателя на адреса срещу подпис, като за юридическите лица доставката е на посочения на пратката адрес в деловодството или на упълномощен служител. Съгласно б. "б", когато пратката не може да бъде доставена на адреса поради отсъствие на получателя, в пощенската кутия се оставя писмено служебно известие с покана получателят да се яви за получаване на пратката в пощенската станция като при неявяване в срок от десет календарни дни се изпраща второ писмено служебно известие. Съгласно т. 53 пощенските пратки, които не могат да бъдат доставени поради това, че: не са потърсени в определения срок; получателите отказват да ги получат; заминали са на неизвестен адрес; непознати са на посочения адрес или са починали; посоченият адрес е недостатъчен или не съществува, се връщат веднага на подателя. При така установения начин на доставяне на пощенската пратка единственият извод който може да се направи е че тя не е връчена /Определение № 7134/10.06.2020г., ВАС/. Посоченото се отнася и за поканата за връчване на АУАН.

В конкретния случай е приложимо тълкуването дадено от Върховния съд, а впоследствие и Върховния касационен съд на Република България в редица решения във връзка с чл. 268, ал. 3, т. 2 от НПК(отм.); , приложим по препращане от чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН, което определя, че "щателното издирване представлява издирвателна дейност, съставена от целенасочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини, както и че тази активност следва да се осъществява продължителен период от време. Издирвателните мероприятия не следва да се ограничават в определен часови интервал и до един и същи адрес, след като лицето не бива откривано там. В издирването следва да бъдат ангажирани органи, имащи отношение към регистрацията и контрола върху лицата, каквито с положителност са общинските администрации и

органите на МВР. В конкретния случай това не е сторено, още повече че лицето не е търсено и на всички известни адреси на дружеството, заради дейността на което е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Спиране на производството е допустимо когато са извършени всички възможни действия по издирване на нарушителя и са налице еднозначни данни, че въпреки положени необходими за целта усилия, същият не е намерен. Предвид данните по делото, не би могло да се приеме, че конкретното производство е било надлежно спряно по реда на чл. 43 ал.6 ЗАНН. В такъв смисъл е еднозначната практика на касационната инстанция, а именно Решение № 1386 от 27.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1327 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1284 от 20.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1203 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 740 от 13.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 322 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

На следващо място съдът намира че е налице и още едно неизпълнение на процедурата по чл. 46, ал. 3 ЗАНН, а именно няма отбелязване на обстоятелството за спиране на производство върху АУАН.

Именно тези процесуални нарушения водят до извода, че спирането на административнонаказателното производство е незаконосъобразно и поради тази причина съдът приема, че давностния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е изтекъл.

По разностките:

С оглед изхода на спора на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН жалбоподателя има правно на разноси в настоящото производство за представителство от един адвокат Такава претенция не е направена и не са представени доказателства за сторени такива поради което и не следва да ес присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът ПК на касационните основания по НПК.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 652510-F523205/04.08.2022 г. на заместник директор на ТД на НАП Пловдив, с което на С. П. М. от ***, ЕГН *****, в качеството му на *** на Арт пейнт ЕООД на основание чл. 74, ал.1, предл.първо от Закона за счетоводството е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.38, ал.1, т.1, вр. чл.16, ал.1, т.4 от Закона за счетоводството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда на А

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____